

overlevet. Det er det *Gneste*, som den *Beregning*, man støtter sig paa, beviser. Ingen veed, om den *Dyrtd* vil komme igjen eller blive borte med det *Samme*; thi i dette *Dieblit* er den ikke tilstede. Man beklager saameget den *Sammenslutning*, som har fundet *Sted* mellem endel af *Mellemparterne* og det forenede *Benstre*, men hvad vilde der være sket, hvis denne *Sammenslutning* ikke havde fundet *Sted*? Saa vilde hele *Noverensstemmelsen* have staaet mellem dette *Thing* og *Regjeringen* og det andet *Thing*. Ja, siger man, saa vilde *Stillingen* have været klar og ren; ja Gud bedre det for klart det vilde være! Det er muligt, og der er kommet *King* frem, der give *Anledning* til at tro det, at man, naar man havde *Landsthinget* og det store *Mindretal* i dette *Thing* med sig, saa troede at kunne komme over *Banskelighederne* ved *extraordinære* *Strid*; men det er netop det, vi have villet forhindre, vi have ikke paa nogen *Maade* villet række *Daand* til at tilintetgjøre dette *Things* *Betydning*; paa ingen mulig *Maade* ville vi det, det har netop været vor *Opgave* helt igjennem at bidrage, hvad vi kunne, til, at dette *Thing* ikke skulde miste sin *grundlovmæssige* *Betydning* i *Lovgivningsmagten*, og derfor er det en stor *Bildfævelse* af de *Herrer*, hvis de tro, at de kunne have gjort *Regning* paa vor *Bistand* til at fremme nogen saadan *Plan*. Der er nu tilveiebragt en saadan *Tilstand*, som ikke har været i lang *Tid*, en *Tilstand*, som vil gjøre det muligt for den høie *Regjering* at føre en frugtbar *Forhandling* med dette *Thing*. Hvad *Regjeringen* ikke selv har kunnet udrette, have *Medlemmer* her i *Thinget* udrettet for den. Den *Modstand*, som hidtil har stillet sig absolut mod *Regjeringen*, er ikke mere tilstede i den *Skikkelse*, hvori den har været. Det beror nu paa den høie *Regjering* og paa de *Herrer* paa den anden *Side*, om de ere istand til at vise den *Smule* *Resignation*, som er fornøden for at drage *Nytte* af den *Situation*, som nu er indtraadt; thi de have det ganske vist ogsaa i deres *Magt* at forspilde, hvad der nu kunde vindes, og det beror paa dem, om de ville have det forspildt, eller om de ville have det benyttet.

J. N. Hansen: Efter hvad der er udtalt baade i *Lørdags* og idag, er der ikke længere *Meget* at sige; men jeg har dog troet at maatte tage *Ordet* ved denne *Leilighed* for ogsaa at fremsætte det *Besentligste* af den *Betragtning*, som leder mig under disse *Dages* *Forhandlinger*. Den høitærede *Conseilspræsident* har lagt megen *Bægt* paa, at *Folkethinget* har ikke alene *Regjeringen*, men ogsaa *Landsthinget* imod sig. Dette mødte en afgjort *Modsigelse* fra flere *Medlemmers* *Side* her i *Salen*, og jeg maa ligeledes paa det *Bestemteste* modsig det. Efter den hele *Stilling*, saaledes som den er, har *Landsthinget* kun fulgt *Regjeringen*. — Naar *Landsthinget* har forkastet flere af de *Lovforslag*, som vi have behandlet her i

Thinget, da er dette sket, efter at den vedkommende *Minister* var traadt frem derinde og havde erklæret, at han ikke kunde tage imod dem. Jeg erindrer ikke i dette *Dieblit*, at den vedkommende *Minister* med *Hensyn* til noget af disse *Lovforslag* først har hørt *Landsthingets* *Mening* om det, men han er strax i *Begyndelsen* traadt frem og har sagt, at han bestemte maatte fraraade det. Og ligesom dette har været det *Almindelige*, saaledes har det ogsaa været *Silfældet* med *Finantsloven*. Under *Finantslovens* *Behandling* her i dette *Thing* have jo de ærede *Herrer* *Ministre* huer for sig i de *Punkter*, med *Hensyn* til hvilke *Flerallet* her i *Thinget* ikke vilde følge dem, erklæret, at de skulde komme frem i *Landsthinget*. En af de ærede *Ministre* har ligesom sagt her: Ja, *Thinget* kan stemme, som det vil, jeg skal nok faae det, jeg vil have, ind paa det andet *Sted*. Denne *Henviisning* til *Landsthinget* overfor dette *Thing* gjentages her ved *Finantsloven*; den have *Ministrens* gjort til *Virkelighed* ved strax ved *Sagens* *Iste* *Behandling* i det andet *Thing* hver for sig at træde frem der og bede *Landsthinget* om at støtte dem i at føre disse *Forslag* tilbage. Jeg siger altsaa, at, naar *Landsthinget* har fulgt disse *Opfordringer*, er det ikke for mig klart, at *Landsthinget* vilde have stillet sig saaledes, naar disse *Opfordringer* ikke vare komne, og det er mig derfor heller ikke klart, at *Landsthinget* fremdeles, naar *Situationen* mere og mere udviker sig, som den nu gjør, vil følge *Ministeriet* saaledes gennem *Lyst* og *Lyndt*; det tror jeg, ikke paa, forinden jeg ser det. *Ministeriet* kan ikke sige, at *Landsthinget* staaar *Side* om *Side* med det i disse *Sager*; thi *Landsthinget* har stadig fulgt *Ministrenes* *Opfordringer*, og jeg læser *Betænkningen* i *Finantsagen* i *Landsthinget* saaledes, som andre ærede *Medlemmer* have udtalt sig. Jeg læser deri en tydelig *Udtalelse* om, at det kun er *modstræbende* og med mindre god *Billie*, at man har fulgt *Regjeringen* netop i det, som nu her tilsidst er bleven *Knudepunktet*. Jeg siger derfor, at efter min *Opfattelse* er *Uenigheden* mellem *Regjeringen* og *Folkethinget*, og, naar *Regjeringen* ikke stod imellem, vilde jeg have den *Tro*, at en *Enighed* var at opnaa mellem *Landsthinget* og *Folkethinget*; det er min *Opfattelse* af *Stillingen*. — Den høitagtede *Conseilspræsident* har baade her og i det andet *Thing* talt om sin *Imødekommen* overfor dette *Flertal*. Jeg har bestandig ventet at høre, hvori denne *Imødekommen* skulde bestaa, men har bestandig hørt det trivielle *Et* og det *Samme* i *Skiftegebyrsloven*; man har ikke vist *Andet* at nævne. Men det er jo mærkværdigt, hvorledes den ærede *Minister* nu sidst har kunnet tale om, at det skulde være *imødekommende* overfor *Folkethinget*, at han havde stillet dette *mærkværdige* *Lønningstillæg* op i *Landsthinget* til *Finantsloven*. I den *Skrivelse*, hvormed han har ledsaget sit *Forslag* til *Landsthingets* *Udvalg*, læ-